

Beste bridgevrienden,

Graag zou ik nog een woordje naar jullie sturen vooraleer ik naar India vertrek. Vooral om jullie nog eens te bedanken maar ook om een beetje uitleg te geven over ons project ginder. We hebben intussen drie projecten in India : een jongensweeshuis in Dehli , straatmensen in Calcutta en onze weesjes in de bergen in Orissa.

In Dehli brengen we veel kleren, schoenen en knuffels naar het weeshuis omdat we een 10 tal kilo's niet verder mogen meenemen op de binnenvluchten. We geven daar ook koekjes, fruit, melk, rijst e.d. Ook zeep, shampoo, tandpasta, tandenborstels enz. Verleden jaar was dat echt schrijnend, jongens van 13, 14 jaar die vochten voor een knuffel. Ze waren wel heel goed verzorgd en hun onderkomen was ook behoorlijk, heel proper maar armzalig. Wel bezaten ze matrassen en beddengoed.

Volgende BBC-bridgedrive, dinsdag 10 december breng ik foto's mee, ook van de straatmensen in Calcutta.

Naar Calcutta reizen we per trein vanuit Puri omdat dat de goedkoopste manier is. Daar zorgen we voor een 10 tal families die op straat leven. Ze zijn gesetteld tegen de grote dikke muur van het Indisch museum. Er zijn grootouders, ouders, kinderen en baby's. Ieder heeft zijn eigen 8 m in het vierkant. Ze hebben zeilen voor de regen, matten en matrassen. Dicht bij staat een straatpomp waar ze zich wassen en water halen. Ze hebben een vuurtje om eten op te maken. Ze kennen mij al en als ik aankom verwelkomen ze mij met geschreeuw en gejuich. We gaan dan samen met enkelen naar de stad om inkopen te doen. Eerst gaan wij het bestellen en s 'avonds halen we dan alles op. Saris', lendendoeken, dekens, zeep, waspoeder en tandpasta. Ook eten zoals rijst, suiker, dahl, olie, melkpoeder enz. Dit is meestal voor zo'n 250 euro.

Ons derde project is dan ons weeshuis in de bergen in Orissa dat jullie ondertussen al kennen. Daar is eigenlijk alles begonnen . Ik ben er eigenlijk echt ingerold op een toeristische trip naar de bergstammen. Bij de stam van de Tattoos hebben we dat weeshuis bezocht dat jullie al twee jaar gul steunen. Ik was zodanig onder de indruk van de 70 weesjes die op de harde vloer sliepen dat ik elk jaar iets voor ze wil doen. Intussen zijn er bedjes, beddengoed, een omheining, een basketbalring en bal, springtouwen en voetballen. Ook voor iedereen nieuwe kleren en extra voedsel. Dit is eigenlijk dank zij jullie en nog andere vrienden die ons steunen.

Nu was er vorig jaar een groot probleem met het bezoeken van het berggebied. Er is daar voortdurend een strijd bezig met de Maoïsten die verleden jaar toeristen gijzelden om alzo politiek gevangenen vrij te krijgen. Ook de stammen zijn niet meer erg vriendelijk omdat sommige toeristen foto's maakten van de vrouwen en die verspreidden op het internet.

Verleden jaar hebben we dan twee Indische mannen gevonden die voor ons het weeshuis opzochten en alles regelden. Ze hebben dat prima gedaan. Wij hebben hen een dagloon (500 RPS), hun reis en verblijfskosten betaald. Als alles goed zit kan ik nu, in januari, naar het weeshuis en onze contactmannen gaan dan mee. Er zouden nu stenen zijn besteld om nieuwe muren te bouwen, de wc en de badkamer worden afgemaakt. Ook worden er fietsen gekocht voor de groteren omdat zij ver naar school moeten.

Enfin ik ga zoveel mogelijk foto's maken en filmen en dan laat ik alles zien als ik terug ben in februari. Een nieuw lid van onze club die dan ook komt bridgen gaat met mij mee naar India. Dus dan kunnen we met twee vertellen.

Nogmaals dank voor de steun, Blanche en Wieske